

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 30. rujna 2015.

[Multimedia]

Pohod Kubi i SAD-u

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja audijencija će biti na dva mjesta: ovdje na trgu te u dvorani Pavla VI., gdje se nalazi mnogo bolesnika koji će je pratiti na velikom zaslonu. Kako je vrijeme pomalo ružno zaključili smo da je za njih bolje i sigurnije da budu pod krovom. Ujedinimo se jedni s drugima i pozdravimo jedni druge.

Proteklih sam dana boravio na apostolskom putovanju na Kubu i u Sjedinjene Američke Države. Ono je plod želje za sudjelovanjem na Svjetskom susretu obitelji u Philadelphiji, koji je već odavno planiran. Ta "početna jezgra" proširila se na pohod SAD-u i sjedištu Ujedinjenih naroda, a zatim i na Kubu, koja je postala prvo odredište putovanja. Ponovno izražavam svoju zahvalu predsjedniku Castru, predsjedniku Obami i generalnom tajniku Ban Ki-moonu na ukazanom gostoprimstvu. Od srca zahvaljujem braći biskupima i svim suradnicima na velikom odrađenom poslu i ljubavi prema Crkvi koja ih je u tome vodila.

"Misionero de la Misericordia" (misionar milosrđa): tako sam se predstavio na Kubi, zemlji bogatoj prirodnim ljepotama, kulturom i vjerom. Božje milosrđe je veće od svake rane, od svakog sukoba, od svake ideologije; i tim pogledom milosrđa sam obuhvatio čitav kubanski narod, u domovini i svijetu, neovisno o svim podjelama. Simbol toga dubokog jedinstva kubanske duše je Gospa od Milosrđa iz El Cobrea, koja je upravo prije stotinu godina proglašena zaštitnicom Kube. Hodočastio sam u svetište u kojem se časti ta Majka nade, Majka koja ljude vodi putom pravde, mira, slobode i pomirenja.

Imao sam priliku podijeliti s kubanskim narodom nadu da će se ispuniti proroštvo svetog Ivana Pavla II.: da se Kuba otvori svijetu i svijet Kubi. Neka ne bude više zatvaranja, izrabljivanja siromašnih, već neka zavlada sloboda u dostojanstvu. To je put koji će učiniti da zaigra srce mnoštva mladih Kubanaca: nije to put bijega, lake zarade, već put odgovornosti, služenja bližnjemu, brige za slabe. To je put koji crpi snagu iz kršćanskih korijena toga naroda, koji je toliko trpio. To je put na kojeg sam potaknuo na poseban način svećenike i sve Bogu posvećene osobe, studente i obitelji. Neka Duh Sveti, po zagovoru Presvete Marije, učini da sjeme koje smo bacili donese rod.

Od Kube do Sjedinjenih Američkih Država: to je bio simboličan prijelaz, most koji se, Bogu hvala, gradi. Bog uvijek želi graditi mostove; mi smo ti koji gradimo zidove! A zidovi se uvijek poruše!

Pohod Sjedinjenim Američkim Državama sastojao se od tri etape: Washington, New York i Philadelphia.

U Washingtonu sam se susreo s predstavnicima političkih vlasti, običnim ljudima, biskupima, svećenicima i posvećenim osobama, najsiromašnijima i osobama s ruba društva. Podsjetio sam da se najveće bogatstvo te zemlje i njegova naroda krije u duhovnoj i etičkoj baštini. I tako sam htio dati poticaj da se društvo izgrađuje u vjernosti njegovu temeljnom načelu, a to je da je Bog sve ljude stvorio jednakima i urešenim neotuđivim pravima, kao što su život, sloboda i postizanje sreće. Te vrijednosti, koje mogu svi dijeliti, nalaze u evanđelju svoje puno ispunjenje, kao što je to zorno pokazala kanonizacija oca Junipera Serre, franjevca, velikog evangelizatora Kalifornije. Sveti Juniper pokazuje put radosti: ići i dijeliti s drugima Kristovu ljubav. To je put kršćanina, ali i svakog čovjeka koji je upoznao ljubav: ne držati je za sebe već je dijeliti s drugima. Na tome vjerskom i duhovnom temelju su rođene i razvijale se Sjedinjene Američke Države i na tom temelju one mogu nastaviti biti zemlja slobode i prihvaćanja i surađivati na izgradnji pravednijeg i bratskijeg svijeta.

U New Yorku sam imao priliku posjetiti sjedište UN-a i pozdraviti osoblje koje tamo radi. Imao sam razgovore s generalnim tajnikom i predsjednicima posljednjih Općih skupština i Vijeća sigurnosti. U svom obraćanju predstavnicima država, tragom mojih predšasnika, ponovio sam ohrabrenje Katoličke crkve toj ustanovi i njezinoj ulozi u promicanju razvoja i mira, podsjetivši napose na nužnost složnog i djelatnog zauzimanja oko skrbi za stvoreni svijet. Ponovio sam također apel da se zaustave i spriječe nasilja protiv etničkih i vjerskih manjina i protiv civilnog stanovništva.

Za mir i bratstvo molili smo kod spomenika Ground Zero, zajedno s predstavnicima religija, rodbinom mnogobrojnih poginulih i stanovnicima New Yorka, tako bogatom kulturnim različitostima. A za mir i pravdu sam slavio euharistiju u Madison Square Gardenu.

I u Washingtonu i u New Yorku sam se susreo s nekim karitativnim i odgojnim stvarnostima, koje simboliziraju golemo služenje koje katoličke zajednice – svećenici, redovnici, redovnice, vjernici laici – pružaju na tim poljima.

Vrhunac putovanja bio je Susret obitelji u Philadelphiji, gdje se horizont proširio na cijeli svijet, kroz

"prizmu", takoreći, obitelji. Obitelj, to jest plodni savez između muškarca i žene je odgovor na veliki izazov našeg svijeta, a taj je izazov dvojak: fragmentacija i masifikacija, dva ekstrema koja su srasla i uzajamno se podupiru, i ujedno složno podupiru konzumeristički ekonomski model. Obitelj je odgovor jer je stanica jednog društva koji dovodi u ravnotežu osobnu i zajedničarsku dimenziju, i koje istodobno može biti model održivog upravljanja dobrima i bogatstvima stvorenog svijeta. Obitelj je subjekt protagonist cjelovite ekologije, jer je primarni društveni subjekt, koji u sebi sadrži dva temeljna načela ljudske civilizacije na zemlji: načelo zajedništva i načelo plodnosti. Biblijski humanizam nam stavlja pred oči ovu sliku: ljudski par, ujedinjen i plodan, kojeg je Bog stavio u vrt svijeta, da ga obrađuje i čuva.

Upućujem bratsku i toplu zahvalu mons. Chaputu, philadelphijskom nadbiskupu, na njegovu zauzimanju, pobožnosti, entuzijazmu i velikoj ljubavi prema obitelji u organizaciji toga događaja. Kada malo bolje pogledamo, nije plod slučajnosti već providnosti da poruka, štoviše, svjedočanstvo Svjetskog susreta obitelji dolazi u ovom trenutku iz Sjedinjenih Američkih Država, to jest iz zemlje koja je u prošlom stoljeću dostigla najveći ekonomski i tehnološki razvoj ne zaniijekavši svoje vjerske korijene. Sada isti ti korijeni traže da se ponovno krene od obitelji kako bi se preispitao i promijenio model razvoja, za dobro čitave ljudske obitelji.